

Donned of Ellen

TIL GAMLE COSMAN!

Fra unge Cosmans Venner.

DEN 11te JANUAR 1888.

Mel.: »Naar Slyngler hæves —«

Vi kom dér saa ugenert — altid tilpas —
paa Strandvejen først og ved Kvæsthuset siden.
Han altid var rede med Fyrstik og Glas,
og spurgte om Aftenen aldrig om Tiden.
Og vi diskuterte
om alt det Forkerte,
som Menneskebørnene rundtom »broderte
paa Canevas«!

Skjøndt ikke Student, er han dog burschikos —
et Pragtexemplar blandt de danske Filistre!
Kun taber han nemt sig i *for* megen Ros
af vore — bevares! — superbe Ministre!

Vi var exalterte,
og hvor han regjerte,
naar *nu* Højre — *nu* Venstre ganske spolerte
sit Canevas!

Ja, hør ham fortælle om Dette og Hint
— lidt bred i sin Form, men med Humor og Varme:
Detailler med Læben han pensler saa fint,
som Meissonnier gjør det med sine Arme!
Hver lille Finesse
har hans Interesse,
som var det en Puf til en russisk Comtesse
paa Canevas!

Og klassisk er Manden, for »Nord og Syd«,
»Corsaren« han kjender til Bindenes Klister,
og Holbergs Epistler er daglig hans Fryd,
Komedierne remser han op som en Phister!

Ja, for Poesier
og Nips, Malerier
har Sans han, men særlig for smaa Broderier
paa Canevas!

Naar Cosman den yngre nu selv faar et Hjem,
som fordum den ældre Hr. Cosman vi gjæste:
og er han lidt gnavsig, vi aabne paa Klem
til Haabets Lukaf, kigge ind til det Bedste!

Gid Fremtiden ikke
i Noget maa klikke,
men med de lyseste Farver beprikke
hans Canevas!

Carl Levin.

